

LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA ENTRE LA SOCIETAT DEL
CONEIXEMENT I LA SOCIETAT DEL RISC

María Jesús Buxó i Rey *

Aquest article enfoca la vinculació entre la societat del risc i la redefinició de la salut mental en termes de les implicacions de les noves tecnologies sobre la identitat, els paisatges tecnoculturals i la sensorialitat virtual. Es plantegen els repertoris de risc i l'assumpció de l'artificialitat com a ingredients i estratègies claus en l'elaboració de la cultura jove. **PARAULES CLAU:** societat del coneixement i del risc, salut mental, sensorialitat virtual, cultura de la joventut.

* Observatori de Bioètica i Dret. Universitat de Barcelona

TRACTAMENT PSICOLÒGIC DE LA FÒBIA A L'OBSCURITAT EN NENS DE
5 A 8 ANYS MITJANÇANT UNA TERÀPIA DE JOC: EFICÀCIA DELS SEUS
COMPONENTS

**Mireia Orgilés Amorós *, Xavier Méndez Carrillo **, José Pedro Espada
Sánchez *****

S'analitza l'eficàcia de quatre condicions de tractament adreçat a reduir les conductes de por a l'hora de dormir en una mostra de nens d'edats compreses entre els 5 i 8 anys. Els resultats mostren que tots els nens tractats van reduir les conductes de temor i van augmentar les conductes d'interacció amb la foscor. Es destaca la necessitat d'intervenir en nens amb fòbia a l'obscuritat per reduir el patiment i la interferència del problema a nivell personal i social. Així mateix, se subratlla la importància d'incloure en les intervencions el reforçament de les conductes d'aproximació i el joc. **PARAULES CLAU:** Fòbia a l'obscuritat, tractament, teràpia de joc.

* Professora associada. Universitat Miguel Hernández de Elche (Alicante). ** Catedràtic de Tractament Psicològic Infantil. Universitat de Múrcia. *** Professora col·laboradora. Universitat Miguel Hernández d'Elx (Alicante).

ANÀLISI DE LA COMUNICACIÓ EN UN GRUP TERAPÈUTIC
D'ADOLESCENTS: ESTUDI DIACRÒNIC

Eulàlia Arias i Pujol * i M. Teresa Anguera Argilaga **

En aquest treball s'estudia la conversació en una psicoteràpia grupal. Els participants va ser adolescents amb dificultats de relació i d'aprenentatge. Durant les sessions s'estimulà la conversació espontània i natural entre ells, apareixent distintes maneres de comunicar-se. S'utilitzà la metodologia observacional, i s'elaborà un instrument d'observació tipus sistema de categories que, posteriorment, va seguir un procés de recategorització. Per analitzar les dades es va fer servir l'anàlisi seqüencial intersessional. A través dels canvis dels patrons de conducta es constata l'eficàcia del tractament. **PARAULES CLAU:** adolescència, grup terapèutic, anàlisi de la conversació, anàlisi seqüencial.

* Doctora en Psicologia. Professora investigadora adjunta en EUIFN i FPCEE de la Fundació Blanquerna, Universitat Ramon Llull. Psicòloga clínica de la Fundació Eulàlia Torras de l'Institut de Psiquiatria i Psicologia del Nen i de l'Adolescent.

** Professora de la Universitat de Barcelona des de 1972. Catedràtica de Metodologia de les Ciències del Comportament. Facultat de Psicologia. Universitat de Barcelona.

ESTILS FAMILIARS ENTORN AL PATIMENT SUBJECTIU I CONSEQUÈNCIES PSICOPATOLÒGIQUES EN EL NEN AMB MALALTIA CRÒNICA

Montserrat Balcells i Forrellad *

Es constata que l'angoixa i el patiment dels pares davant el diagnòstic de malaltia crònica d'un fill es relaciona més amb la impossibilitat de connectar amb els sentiments de tristesa i pena, derivats necessàriament del diagnòstic, que amb la gravetat de la malaltia. L'estudi que es presenta, fruit de la nostra experiència clínica i elaborat a partir de l'aplicació de determinats programes, pretén reflectir diferents realitats familiars, o estils propis, a l'entorn de com s'elabora l'angoixa i el patiment, i de la repercussió que aquestes maneres d'organitzar-se tenen sobre la salut mental dels nens afectats. **PARAULES CLAU:** malaltia crònica, contacte anímic, mecanismes psíquics de defensa.

Psicòloga clínica. Associació Catalana de l'Hemofília

VULNERABILITAT AL TRASTORN MENTAL EN FILLS DE PARES QUE PATEIXEN UN TRASTORN MENTAL SEVER

Andrés García Siso* i Cristina Albadalejo Ribera **

S'examina la salut mental dels fills de pacients psiquiàtrics amb trastorn mental sever (TMS) en un territori definit. S'estudien 32 fills de pares amb TMS i 32 d'una població control. La prevalença de trastorn psiquiàtric és del 37 % en fills de pares amb TMS enfront del 22 % en el grup control. Es dissenya i quantifica un programa per detectar patologia psiquiàtrica en fills de pares amb TMS, articulada amb el programa de TSM d'adults, per a la detecció i tractament. Cal destacar entre altres resultats, una correlació positiva entre el nombre de factors de risc als 6-11 anys i el nombre de senyals d'alarma en l'adolescència. **Paraules clau:** Pares amb trastorn mental sever, salut mental en fills, programa de prevenció.

* Andrés García Siso, psiquiatre. Hospital Universitari Joan XXIII de Tarragona.

** Cristina Albadalejo Ribera, becària de la investigació.

DIFERÈNCIES DE GÈNERE EN ACTITUDS CAP A LA VIDA I LA MORT I SUCCESSOS VITALS ESTRESSANTS EN ADOLESCENTS SEGONS RISC DE SUÏCIDI

Carlos Fachinelli^{1,2}, Cristina Straniero^{1,3,4}, María de los Ángeles Páramo^{1,3}, Jimena Fachinelli^{1,3,5}, Carolina Chacón^{1,3,4}

Objectiu: Investigar si hi ha diferències de gènere en les actituds cap a la vida i la mort i determinar la importància de successos estressants en adolescents repartits en tres rangs de risc suïcida: alt, moderat y baix. *Mètode:* Estudi transversal mitjançant qüestionaris a una mostra intencional de 636 adolescents (46% homes i 54% dones) de 15 a 18 anys. Els subjectes van ser avaluats utilitzant l'Inventari de Orientación Suïcida (ISO-30) (King, Kowalchuk, 1994), l'Escala d'Autoanàlisi de Successos de Vida (ASV) (Casullo, 1994) i l'Escala Multiactitudinal de Tèndencia Suïcida (MAST) (Orbach et.al., 1991). *Resultats:* S'observaren diferències significatives en les actituds cap a la

vida i la mort segons gènere i risc. PARAULES CLAU: actituds cap el suïcidi, successos de vida estressants, gènere, adolescents

1. Psicòlog/a. 2. Director de l'Institut d'Investigacions Psicològiques de la Facultat de Psicologia i professor titular de la Càtedra Metodologia de la Investigació. Universitat de l'Aconcagua. Mendoza, Argentina. 3. Investigadora de l'Institut d'Investigacions Psicològiques. Facultat de Psicologia. 4 Professora adjunta de la Càtedra Metodologia de la Investigació. Universitat de l'Aconcagua. 5. Cap de Treballs Pràctics de la Càtedra Metodologia de la Investigació. Universitat de l'Aconcagua.

CONTINUÏTAT DIAGNÒSTICA EN EL SEGUIMENT DE 22 PREESCOLARS AL CAP DE 5 ANYS

María Teresa Pi Ordóñez *

El 1998 es van valorar i tractar 40 nens i nenes entre 2 i 5 anys. A finals del 2003 es tornen a citar per a una nova valoració psicopatològica. Se'n valoren 22 i s'analitza si continuen presentant simptomatologia i si el diagnòstic es correspon amb el que va motivar la consulta, correlacionant-lo amb altres variables com haver finalitzat el tractament i la dinàmica familiar. Els resultats mostren que hi ha continuïtat en el tipus de símptomes quan persisteix algun tipus de trastorn i que la continuïtat es relaciona amb la dinàmica familiar i l'estil educatiu. PARAULES CLAU: Continuïtat diagnòstica, símptomes internalitzants, símptomes externalitzants, preescolars, dinàmica familiar, tractament familiar.

* Psicòloga especialista en clínica. Institut d'Assistència Sanitària. CSMIJ de Girona.